

ภาค ๒. บทสวดทำวัตรเย็น บทเจริญพระพุทธมนต์

บททำวัตรเย็น แปล

บุพเพภาคนะมะการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
อะระหะโต,
สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ฯ (กล่าว ๓ จบ)

ไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งที่
ระลึกถึง

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอา
พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ทุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรม
เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์
เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอา
พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรม
เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์
เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

คำกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิง
กิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบ ได้โดย
พระองค์เอง

พุทธัง ะคะคะวันตัง อภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้
เบิกบาน (กราบ ๑ ครั้ง)

สัวากขาโต ะคะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

สาวะกะสังโฆ,

ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ ๑ ครั้ง)

บุพพะภาคะนะมะการะ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ะคะคะวะโต บุพพะภาคะนะมะการัญเจะ

พุทธานุสสะตินะยัญเจะ กะโรมะ เส ฯ

เชิญเถิด เราทั้งหลายทำความนอบน้อมอันเป็นส่วนเบื้องต้น

แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าเถิด ฯ

(รับ) นะโม ตัสสะ ะคะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า

พระองค์นั้น

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ฯ (กล่าว ๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

(บทสวดระลึกถึงพระพุทธรูป)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธานุสสติดินะยัง กะโรมะ เสฯ

(รับ) ตัง โข ปะนะ ะคะวันตัง เอวัง	ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้า
กัลยาณ กิตติสัทโท อัပ္ภุคคะโต,	นั้น ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า
อิติปิ โส ะคะวา	เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
อะระหัง	เป็นผู้ไกลจากกิเลส
สัมมาสัมพุทธโ	เป็นผู้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เองโดยชอบ
วิชชาจะระณะสัมปันโน	เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ
สุคะโต	เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี
โลกะวิทู	เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ	เป็นผู้สามารถฝึกบวชที่สมควรฝึกได้อย่าง
	ไม่มีใครยิ่งกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง	เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
พุทธโ	เป็นผู้รู้ ผู้อื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม
ะคะวาติ	เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอน
	สัตว์ดังนี้ ฯ

พุทธานุสสติ

(คำฉันท์สวดระลึกถึงพระพุทธรูป)

(นำ)หันทะ มะยัง พุทธานุสสติดัง กะโรมะ เส ฯ

(รับ)พุทธรูปะวาระหันตะวะระตาทิกุณณายุตโต	พระพุทธรูปเจ้าประกอบแล้วด้วยพระคุณ
	มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น
สุทธานุญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต	มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ
	และพระกรุณาอันบริสุทธิ
โพเธสิ โย สุชนะตัง กะมะลังวะ สุโร	พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน
	ดุจอาทิตย์ทำบวให้บาน

วันทามะหัง ตะมะระณัง
สิระสา ชินนทัง,
พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง
สระระณัง เขมะมุตตะมัง
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง
วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

พุทธัสสาหังมิ ทาโส (ทาสี) วะ
พุทโธ เม สามิกิสสะโร
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ
วิชาตา จะ หิตัสสะ เม,
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ
สระริรัญชีวิตัญญิจัง
วันทันทโธหัง*(ตีหัง) จะริสสามิ
พุทธัสเสวะ สุโธติตัง,
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง
พุทโธ เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
วัชเฒะยัง สัตถุ สาสะเน,
พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (นายะ) ยัง
ปญญัง ปะสุตัง อิตะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม
มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกัน)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ ฯ

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลส
พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษม
สูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย
ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง
ด้วยเศียรเกล้า
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า
พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า
พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์
และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้
แต่พระพุทธเจ้า
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็น
สรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า
ด้วยการกล่าวคำสัจนี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญ
ในพระศาสนาของพระศาสดา
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า
ได้ชวนชวายนบุญใด ในบัดนี้
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ฯ

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
กรรมน่าตึดยนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว
ในพระพุทธเจ้า
ขอพระพุทธเจ้า จงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้า กาลต่อไป ฯ

ธัมมานุสสติ

(บทสวดระลึกถึงคุณของพระธรรม)

(นำ) หันทะ มะยังธัมมานุสสติเนยัง กะโรมะ เสฯ

เชิญเถิด เราทั้งหลาย ทำความขบคาถา พรรณนาเฉพาะพระธรรมเถิด ฯ

(รับ) สักขาตะตาหิคุณะโยคะวะเสนะ พระธรรม เป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพราะประกอบ

เสยโย

ด้วยคุณ คือ ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปริยัติ
และนิพพาน

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตก
ไปสู่โลกที่ชั่ว

วันทามะหัง ตะมะหะรัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น

วะระธัมมะเมตัง,

อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด

ธัมโม โย สัพพะปาณินัง

พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด

สละระณัง เขมะมุตตะมัง

ของสัตว์ทั้งหลาย

หุตินานุสสะติภูฏานัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้ง

วันทามิ ตัง สีเรนนะหัง,

แห่งความระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า

ธัมมัสสาหัง ทาโส (ทาสิ) วะ

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม

ธัมโม เม สามิกิสสะโร

พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์

วิชาตา จะ หิตัสสะ เม,

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม

สละริรัญชีวิตัญญิจัง

ข้าพเจ้าผู้ให้อยู่จักประพุดติดตาม

วันทันทะหัง (ตีหัง) จะริสสามิ

ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม

ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็น -

นัตถิ เม สละระณัง อัญญัง

สรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

ธัมโม เม สละระณัง วะรัง

ด้วยการกล่าวคำสัจนี้ ข้าพเจ้าจึงเจริญ

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

วัดเขมยั้ง สัตถุ สาสะเน,
ธัมมัง เม วันทะมานะเน (นายะ)
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อีระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม
มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

ในพระศาสนาของพระศาสดา
ข้าพเจ้าผู้ให้อภัยซึ่งพระธรรม
ได้ชวนชวายนบุญใดในบัดนี้
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ฯ

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกัน)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม ฯ

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแจ้ง
ในพระธรรม
ขอพระธรรม จงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาล
ต่อไป ฯ

สังฆานุสสติ

(บทสวดระลึกถึงคุณของพระสงฆ์)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส ฯ

(รับ) สุปะฏิปันโน ะกะวะโต
สาวะกะสังโฆ,
อุชุปะฏิปันโน ะกะวะโต
สาวะกะสังโฆ,
ญายะปะฏิปันโน ะกะวะโต
สาวะกะสังโฆ,
สามีจิปะฏิปันโน ะกะวะโต
สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ
ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ะกะวะโต
สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมุ่ใด
ปฏิบัติดีแล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
หมุ่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมุ่ใด
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมุ่ใด
ปฏิบัติสมควรแล้ว
ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ
คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ
นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย
ทักขิณเยโย
อัญชะลิกะระณียะ,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ
เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน
เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี
เป็นเนื่อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่น
ยิ่งกว่า ดังนี้ ฯ

สังฆาภิกษิตี

(คำฉันท์สดุดีพระสงฆ์)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกษิติง กะโรมะ เส ฯ

(รับ) สัทธัมมะโช
สุปะฏิปัตติคณาทิยุตโต
โยภุสฺสัพพะโร
อะริยะปุกะละสังฆะเสฏฺฐโฐ
สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

วันทามะหัง ตะมะรียานะ
คะณัง สุสุทฺธัง,
สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง
สละระณัง เขมะมุตตะมัง
ตะตียานุสสะติฏฺฐานัง
วันทามิ ตัง สีเรนะหัง,
สังฆัสสาหฺสมิ ทาโส (ทาสี) ะ
สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ
วิธาทา จะ หิตัสสะ เม,
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ
สะรีรัญชีวิตญฺจิหัง

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบ
ด้วยคุณมีความปฏิบัติดี เป็นต้น
เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ
๘ จำพวก
มีกายและจิต อันอาศัยธรรม มีศีล เป็นต้น
อันบรร
ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น
อันบริสุทธิ์ด้วยดี
พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด
ของสัตว์ทั้งหลาย
ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หม่นั้น อันเป็นที่ตั้ง
แห่งความระลึกองค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์
พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า
พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้
ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระสงฆ์

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ
สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง
สังโฆ เม สระระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน,
สังฆัง เม วันทะมานะ (นายะ)
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม
มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงกล่าวคำพร้อมกัน)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา
สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
สังโฆ ปะฎิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ ฯ

หมายเหตุ: สตรีพึงสวด

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะ
อันประเสริฐของข้าพเจ้า
ด้วยการกล่าวคำดังนี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญ
ในศาสนา ของพระศาสดา
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์
ได้ชวนขยายบุญใด ในบัดนี้
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ฯ

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว
ในพระสงฆ์
ขอพระสงฆ์ จงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาล
ต่อไป ฯ

ทาสี แทน ทาสี

วันทันตีหัง แทน วันทันโตหัง

วันทะมานายะ แทน วันทะมานะ

อะต๊ะปะจจะเวกขณะวิธี

(บทพิจารณาปัจจัย ๔ ที่บริโภคใช้สอยแล้ว)

(นำ) หันทะ มะยัง อะต๊ะปะจจะเวกขณะ ปาฐัง ภาณามะ เว ฯ

(ภายหลังใช้เครื่องนุ่งห่ม)

(รับ) อัชชะ มะยา อะปะจจะเวกขิต์วา	จีวรใดอันเรานุ่งห่มแล้ว
ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง,	ไม่ทันพิจารณาในวันนี้
ตัง ยาวะเทวะ สัตถัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	จีวรนั้นเรานุ่งห่มแล้ว เพียงเพื่อบำบัด
	ความหนาว
อุณ्हัสสะ ปะฏิฆาตายะ,	เพื่อบำบัดความร้อน
ทังสะมะกะสะวาตตะปะสิริง-	เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง
สะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย
ยาวะเทวะ	และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความ
หิริโกปิณะปะฏิฆาตนะตัง ฯ	ละอาย ฯ

(พิจารณาภายหลังการฉันบิณฑบาต)

อัชชะ มะยา อะปะจจะเวกขิต์วา	บิณฑบาตใดอันเราฉันแล้ว ไม่ทันพิจารณา
โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต,	ในวันนี้
โส เนวะ ทวายะ	บิณฑบาตนั้นเราฉันแล้ว ไม่ใช่เป็นไปเพื่อ ความ
	เพลิดเพลินสนุกสนาน
นะ มะทายะ	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลัง พลัง
	ทางกาย
นะ มัณฑะนายะ	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ
นะ วิภูสะนายะ,	ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิตียา	แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่ง
	กายนี้
ยาปะนายะ	เพื่อความเป็นไปได้ของอรรถภาพ
วิหิงสุปะระติยา	เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย
พรัหมะจะรียานุคคะหายะ,	เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพาสพรหมจรรย์
อิตติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิทังขามิ	ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับเสียได้ซึ่ง

นะวิญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,
ยาตร์รา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา
จะ ผาสุวิหาโร จาติ ฯ

ทุกขเวทนาเก่าคือความหิว
และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น
อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพ
นี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย และ
ความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย จักมีแก่เรา
ดังนี้ ฯ

(พิจารณาภายหลังการใช้สอยเสนาสนะ)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตฺวา ยัง
เสนาสนะนัง ปะริภุตฺตัง,
ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะภูฆาตายะ,

อุณฺ्हัสสะ ปะภูฆาตายะ,
ทังสะมะกะสะวาตาตะปะสีริง-
สะปะสัมผัสสานัง ปะภูฆาตายะ,
ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง
ปะภูสัลลานารามัตถัง ฯ

เสนาสนะใดอันเราใช้สอยแล้ว
ไม่ทันพิจารณาในวันนี้
เสนาสนะนั้น เราใช้สอยแล้ว เพียงเพื่อ
บำบัดความหนาว
เพื่อบำบัดความร้อน
เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง
ลมแดดและสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย
เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมี
จากดินฟ้าอากาศ และเพื่อความเป็นผู้ยินดี
อยู่ได้ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา ฯ

(พิจารณาภายหลังบริโภคน้ำ)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตฺวา โย
คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร
ปะริภุตฺโต,

โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง
เวยาพาธิกานัง เวทะนานัง
ปะภูฆาตายะ,
อัปฺพยาปัชฌะปะระมะตายาติ ฯ

คิลานเภสัชบริขารใด อันเราบริโภคแล้ว
ไม่ทันพิจารณาในวันนี้

คิลานเภสัชบริขารนั้น เราบริโภคแล้ว
เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้น
แล้วมีอาพาธต่างๆ เป็นมูล
เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็น
อย่างยิ่ง ดังนี้ ฯ

ชุมนุมเทวดา (หลวง)

(ใช้ในการสวดสืบทองตำนาน)

สะพานตา จักกะวาฬเส
อัคราจารย์นตุ เทเวตา
สัทธัมมิง มุนิราชัสสะ
สุณันตุ สักกะโมกขะทั้ง ๆ
สักเค กาเม จะ รูปะ คิริสิขะระตะณ
จันตะลิกเข วิมาน
ทีเปรัฏฐะ จะ คาเม ตะรุณะนะคะหะเน

ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม
ยักกะคันธัพพะนาคา

ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวัระจะจะนัง
สาธะโว เม สุณันตุ ๆ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกะโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ๆ

ขออัญเชิญเทวดาในจักรวาลทั้งหลายโดยรอบ
มาสู่สถานที่นี้ ฟังพระสัจธรรมของพระ
จอมมุนี ซึ่งชี้ทางสวรรค์และนิพพาน
ขอเชิญเหล่าเทพเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์
ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี และกัมมเทวดา
ซึ่งสถิตอยู่ในวิมานหรือยอดภูเขา และ
หุบผา ในอากาศ ในเกาะ ในแวนแคว้น ใน
บ้าน พฤษภา และป่าช้าในเรือนและใน
ไร่นาก็ดี

และยักษ์ คนธรรพ์ นาคซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ
บนบก และที่อันไม่เรียบราบก็ดี อยู่ในที่ใกล้
เคียง จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใด
เป็นของพระจอมมุนี ท่านสาธุชนทั้งหลาย
จงสดับคำแสดงนั้น

อีกทั้งเทพเจ้าที่สถิตอยู่ในสถานที่ใดๆ
จงมาประชุมพร้อมกันในสถานที่นี้
คำใดเป็นของพระมุนีผู้ประเสริฐ
ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงสดับคำแสดงนั้น

ดูก่อน ท่านผู้เจริญทั้งหลาย
กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ดูก่อน ท่านผู้เจริญทั้งหลาย
กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ดูก่อน ท่านผู้เจริญทั้งหลาย
กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม ๆ

บุพพะภาคะณะมะการะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต

อะระหะโต

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มี

พระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(กล่าว ๓ จบ)

ไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตฺถัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตฺถัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตฺถัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งที่

ระลึกถึง

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเป็นที่พึ่งที่

ระลึกถึง

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้า

เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรม

เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์

เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้า

เป็นที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรม เป็น

ที่พึ่งที่ระลึกถึง

แม้ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์ เป็นที่

พึ่งที่ระลึกถึง

นะมะกะระสัทธิดาภา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัณฺฐ
สามัง วะ พุทฺโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสสิ เขมมัง ชะนะตัง วิเนยยัง

พุทฺธัง ะรณฺตัง สิริสะ นะมามิ
โลกัสสะ นาถึญจะ วินายะกัณฺจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสัทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

ธัมโม ะโซ โย ะวิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทสฺเสสิ โลกัสสะ วิสุทฺธิมคคัง
นียยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธาโร
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณฺโณ ฯ

ธัมมัง ะรณฺตัง สิริสะ นะมานิ
โมหปปะทาลัง อุกะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสัทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สวากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ.

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด มีพระปัญญาจักขุ ขจัด
มลทินคือโมหะได้แล้ว ตรัสรู้เป็น พระพุทธเจ้า
โดยพระองค์เอง เสด็จไปได้
หลุดพ้นอย่างประเสริฐแล้ว ทรงเปลื้องหมู่ ชนที่
สามารถแนะนำได้ให้พ้นจากบ่วงมาร
นำมาให้ถึงความเกษมด้วย
ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระพุทธเจ้า
ผู้ประเสริฐพระองค์นั้น ผู้เป็นที่พึ่ง และเป็น ผู้นำ
ชาวโลก ด้วยเดชพระพุทธเจ้า
พระองค์นั้น ขอท่านประสพชัยชนะ และขอ
อันตรายทั้งปวงจงพินาศไป
พระธรรมใด เป็นประหนึ่งธงชัย ของพระ
ศาสดาพระองค์นั้นชี้ทางแห่งความบริสุทธิ์
แก่โลก นำหมู่สัตว์ให้ออกจากกองทุกข์
ทรงไว้ซึ่งชนผู้ทรงธรรม ผู้ประพฤติดีแล้ว
ย่อม นำความสงบสุขมาให้
ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระธรรมอัน ประเสริฐ
นั้น อันทำลายเสียซึ่ง โมหะ
ระงับความเร่าร้อนลงเสียได้ ด้วยเดช
พระธรรมนั้น ขอท่านจงประสพชัยชนะ
อันตรายทั้งปวงจงพินาศไป
พระสงฆ์ใด เป็นกำลังประกาศพระสัทธรรม
ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างบรมศาสดา
ผู้เสด็จไปได้แล้ว ผจญเสียซึ่งอุปกิเลสอันลามก
ของโลก เป็นผู้สงบเองด้วย ทั้งยังสามารถ
แนะนำผู้อื่นให้เข้าถึงความสงบได้ด้วย
เผยแผ่พระธรรมที่พระบรมศาสดาประกาศ
ดีแล้วให้มีผู้รู้ตาม

สังฆัง วัระวันตัง สีระสา นะมามิ
พุทธานุพุทธีง สะมะสีละทิฏฐัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระสงฆ์ผู้ประเสริฐนั้น
ผู้ตรัสรู้ตามพระพุทเจ้า ผู้มีศีลและทิฏฐิเสมอกัน
ด้วยเดชพระสงฆ์นั้น ขอท่านจงประสพชัยชนะ
และขออันตรายทั้งปวงจงพินาศไปเทอญ.

สัมพุทเธ

คำนมัสการพระพุทเจ้า ๓,๕๘๔,๑๙๒ พระองค์

สัมพุทเธ อัญญะวิสัยจะ
ทวาทะสัจจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ
นะมามิ สีระสา อะหัง
เตสัง ฌัมมัญจะ สังฆัญจะ
อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ
หันทวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ
วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัจจะ
จะตุวิสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ
นะมามิ สีระสา อะหัง
เตสัง ฌัมมัญจะ สังฆัญจะ
อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ
หันทวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ
วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทเจ้า
๕ แสน ๑ หมื่น ๒ พัน ๒๘
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า

ขอนอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทเจ้าเหล่านั้นด้วยความเคารพ
ด้วยอำนาจแห่งการกระทำความนอบน้อม
จงจัดเสียซึ่งสิ่งอันไม่เป็นมงคลทั้งปวง
แม้อันตรายทั้งหลาย เป็นอนเก
จงพินาศสิ้นไป ฯ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทเจ้า
๑ ล้าน ๒ หมื่น ๔ พัน ๕๕
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า

ขอนอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์
ด้วย ของพระสัมพุทเจ้าเหล่านั้นโดยเคารพ
ด้วยอำนาจแห่งการกระทำความ
นอบน้อมจงจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งปวง
แม้อันตรายทั้งหลาย เป็นอนเก
จงพินาศ สิ้นไป ฯ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทเจ้า

อัฐฐะจิตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ
นะมามิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ธิมมัญจะ สังฆัญจะ
อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ
หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี
วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

๒ ล้าน ๔ หมื่น ๘ พัน ๑๐๙
พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า

ขอนอบน้อมพระธรรมด้วยพระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วยความเคารพ
ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม
จงจัดเสียซึ่งสิ่งที่ไม่เป็นมงคลทั้งปวง
แม้อันตรายทั้งหลาย เป็นอนเก
จงพินาศสิ้นไป ฯ

นะโมการะอัฐฐะกะคาถา

สวดนอบน้อมพระรัตนตรัย

นะโม อะระหะโต สัมมา-
สัมพุทธัสสะ มะเหสีโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ
สวากขาตัสสะเว เตนิระ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ
วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมัตถ์ยารัทธิสสะ
ระตะนัตถ์ยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตัสสะ
ตัสสะ วัตถุตถ์ยัสสะปิ
นะโม การัปปะกาเวนะ
วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุกาเวนะ
สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัรัสสะ เตชะเน
วิธิมหิ โหมิ เตชะวา ฯ

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมา-
สัมพุทธเจ้าผู้แสวงหาประโยชน์อันยิ่งใหญ่
ขอนอบน้อมแด่พระธรรมอันสูงสุด
ในพระศาสนานี้ ที่พระองค์ตรัสดีแล้ว
ขอนอบน้อม แด่พระสงฆ์หมู่ใหญ่
ผู้มีศีลและทิฏฐิอันบริสุทธิ์
ขอนอบน้อม แด่พระรัตนตรัย ที่ปรารถแล้ว
โอม (คือ อ.อุ.ม.) ขอจงสำเร็จประโยชน์
ขอนอบน้อมแด่พระรัตนตรัย (หมวดวัตถุ ๑)
อันล่องพ้นโทษต่ำช้านั้น
ด้วยความประกาศการกระทำความนอบน้อม
ขออุปัทวะทั้งหลาย จงปราศจากไป
ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม
ขอความสุขสวัสดิ์ จงมีทุกเมื่อ
ด้วยเดชแห่งการกระทำความนอบน้อม
ขอข้าพเจ้าจงเป็นผู้มีเดช ในการประกอบ
มงคลพิธีเถิด ฯ

มังคะละสูตรตั้ง

พุทธมนต์สำหรับคุ้มครองรักษาให้มีสิริมงคล ๓๘ ประการ
และให้มีความสำเร็จถึงความเจริญ

อะเสวะนา จะ พาลานัง	การไม่คบคนพาล ๑
ปณิติตานัญจะ เสวะนา	การคบบัณฑิต ๑
ปูชา จะ ปูชนียานัง	และการบูชาบุคคลที่ควรบูชา ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ	การอยู่ในประเทศอันสมควร ๑
บุพเพ จะ กะตะปัญญะตา	ความเป็นผู้มีปัญญาอันกระทำแล้วในกาลก่อน
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ	และการตั้งตนไว้ชอบ ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
พาหุสัจจะญจะ สิปปัญจะ	เป็นผู้มีการศึกษามาก ๑ เป็นผู้มีความรอบรู้ ๑
วินะโย จะ สุสิกขิโต	เป็นผู้มีระเบียบวินัย ที่อบรมมาดี ๑
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	และการพูดจาปราศรัยดี ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง	การเลี้ยงดูมารดาและบิดา ๑
ปุตตะทารัสสะ สังคะโ	การสงเคราะห์บุตร ๑ การสงเคราะห์ภรรยา ๑
อะนาถา จะ กัมมันตา	และการงานไม่คั่งค้าง ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ	การให้ทาน ๑ การประพฤติธรรม ๑
ญาคะกานัญจะ สังคะโ	การสงเคราะห์ญาติ ๑
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	และการกระทำอันไม่มีโทษ ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา	การงดเว้นจากความชั่ว ๑
มัชชะปาณา จะ สัญญะโม	ความสำรวมจากการดื่มน้ำเมา ๑
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ	และความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย ๑
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ	นี้เป็นอุดมมงคล ฯ
การะโว จะ นิวาโต จะ	การมีความเคารพ ๑ การอ่อนน้อมถ่อมตน ๑
สันตุกฺขี จะ กะตัญญูตา	มีความสันโดษ ๑ มีความกตัญญู ๑

กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง

เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ขันตี จะ โสวะจัสสะตา

สะมะณันญจะ ทัสสะนัง

กาเลนะ ธัมมะซากัจฉา

เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ

อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง

นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ

เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

พฺจุจัสสะ โลกะธัมเมहि

จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ

อะโสกัง วิระชัง เขมัง

เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

เอตาทิสานิ กัตถวานะ

สัพพัตถะมะปะราชิตา

สัพพัตถะ โสตถิ คัจฉันติ

ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

และการฟังธรรมตามกาล

นี้เป็นอุดมมงคล ฯ

ความอดทน ๑ ความเป็นผู้ว่าง่าย ๑

การได้พบเห็นสมณะทั้งหลาย ๑

และการสนทนาธรรมตามกาล ๑

นี้เป็นอุดมมงคล ฯ

มีความเพียร ๑ ประพฤติพรหมจรรย์ ๑

การเห็นอริยสัจ ๑

และการทำพระนิพพานให้แจ้ง ๑

นี้เป็นอุดมมงคล ฯ

ผู้มีจิตถูกโลกธรรม

กระทบแล้ว ไม่หวั่นไหว ๑

จิตไม่มีความโศกเศร้า ๑ ปราศจากธุลี ๑

และจิตถึงความปลอดโปร่ง ๑

นี้เป็นอุดมมงคล

เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พากันกระทำมงคลเช่นนี้แล้ว

จะเป็นผู้ไม่ปราศัยข้าศึกทุกหมู่เหล่า

ย่อมถึงความสุขสวัสดิ์ในที่ทุกสถาน

นี้เป็นมงคลสูงสุดของเทวดาและมนุษย์

ทั้งหลาย ฯ

ระตะนะสูตรตั้ง

พุทฺธมนต์สำหรับใช้ขจัดปัดเป่า คุ้มครองป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บ และป้องกันอันตรายต่างๆ

ยังกิญจิ วิตถัง อีระ วา หุรัง วา

สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณัตถัง

นะ โน สะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ

อิหัมปิ พุทฺเธ ระตะนัง ปะณัตถัง

ทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่ง ในโลกนี้

หรือในโลกอื่น หรือรัตนะอันสูงค่าใน

สรวงสวรรค์ ทรัพย์หรือรัตนะนั้นที่จะ

มีค่าเสมอด้วยพระตถาคตเจ้านั้นไม่มีเลย

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณัตถัง
ยะทังคะคา สักกะมะณี สะมาหิโต
นะ เตะนะ อัมเมนะ สะมัตถิ กิณฺณจิ
อิทัมปิ อัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทเธสเสฏฺฐุ ปะริวัณณะยิ สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัณฺณะมาหุ
สะมาธินา เตะนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ อัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุคคะลา อัญฺญะ สะตัง ปะสัณฺฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
เต ทักขิณียา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณัตถัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปะยุตตะตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตะตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภูณฺชะมานา

ข้อนี้เป็นพระรัตนคุณอย่างสูงใน
พระพุทธเจ้าประการหนึ่ง ด้วยสัจวาจาน
ขอความสวัสดีจึงมี ฯ

พระศากยมนีเจ้าผู้มีพระหฤทัยตั้งมั่น
ทรงบรรลุลุทธธรรมอันเป็นที่สิ้นกิเลส สิ้นราค
เป็นอมตะ ประณัตินั้นแล้ว สิ่งใดจะ
เสมอด้วยพระธรรมนั้นไม่มีเลย แม้ข้อนี้
ก็เป็นพระรัตนคุณอย่างสูงในพระธรรม
ประการหนึ่ง ด้วยสัจวาจานี้ขอความ
สวัสดีจึงมี ฯ

สมาธิอื่นใด จะเสมอด้วยสมาธิที่พระพุทธเจ้า
ผู้ประเสริฐทรงสรรเสริญว่า เป็นธรรม
สะอาดหมดจด และที่บัณฑิตทั้งหลาย
ยอมรับว่าสามารถให้ผลต่อเนื่องได้โดย
ลำดับนั้น ไม่มี แม้ข้อนี้ก็พระรัตนคุณ
อย่างสูงในพระธรรม ประการหนึ่ง ด้วย
สัจวาจานี้ขอความสวัสดีจึงมี ฯ

พระสาวกของพระสุคตเจ้า ผู้เป็นอริยบุคคล
๘ จำพวก อันแบ่งเป็น ๔ คู่ ซึ่งสัตตบุรุษ
ทั้งหลายสรรเสริญแล้ว ท่านเหล่านั้นเป็น
ผู้ควรแก่ทักษิณาทาน ทานที่ถวายแด่
พระอริยสาวกเหล่านั้นย่อมมีผลมาก
แม้ข้อนี้ก็พระรัตนคุณอย่างสูงใน
พระสงฆ์ประการหนึ่ง ด้วยสัจวาจานี้
ขอความสวัสดีจึงมี ฯ

ในศาสนาของพระโคตมพุทธเจ้าเจ้าย่อมมี
พระอริยบุคคลผู้มุ่งบำเพ็ญเพียรด้วยจิต
อันเข้มแข็ง เป็นผู้ปราศจากกิเลส บรรลุ
อรหัตตผลเข้าสู่อมตนิพพาน ได้รับผล

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมมะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวัสสัมมิ
เต ชีณะพีชา อะวิรุพหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

แห่งความดับกิเลสสนิท เสวยวิมุตติสุขอยู่
ข้อนี้ก็เป็นที่พระรัตนคุณอย่างสูงใน
พระสงฆ์ประการหนึ่ง ด้วยสัจจวาจานี้ ขอ
ความสวัสดีจึงมี ฯ

พระอริยบุคคล ผู้มีกรรมเก่าหมดสิ้นแล้ว
กรรมอันเป็นเหตุให้เกิด ในภพใหม่ก็ไม่มี
ท่านเหล่านั้นมีจิตเปื้อนหายในอันที่จะเกิด
ในภพต่อไป ขจัดพิษคือกิเลสให้สิ้นไปแล้ว
ปราศจากความพอใจในความอันจะทำให้
เกิดอีก มีปัญญาแหลมคม ย่อมนิพพาน
เหมือนประทีปดับไป แม้ข้อนี้ ก็เป็น
เพราะรัตนคุณอย่างสูงในพระสงฆ์
ประการหนึ่ง ด้วยสัจจวาจานี้ ขอความ
สวัสดีจึงมี ฯ

กะระณียะเมตตะสูตรตั้ง

พุทฺธมนต์เพื่อความเป็นมิตรและเมตตาแก่เทวดา มนุษย์ และอมนุษย์ทั้งหลาย
ทำให้หลับเป็นสุข ไม่ฝันร้าย เป็นที่รัก เทพพิทักษ์รักษา ไม่มีภัยอันตราย
จิตเป็นสมาธิง่าย ใบน้าผ่องใส มีสิริมงคล ไม่หลงสติในเวลาเสียชีวิต

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ
ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ,
สักโก อชฺชุ จะ สุหุชฺชุ จะ
สุวะโจ จัสสะ มะทุ อะนะติมานิ
สันตุสสะโก จะ สุกะโร จะ
อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ,
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ
อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุกิโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิณฺณจิ

ภิกษุผู้ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ประสงค์
จะบรรลุแดนสงบ พึงอบรม สิกขา ๓ ภิกษุ
นั้นจึงเป็นผู้อาจหาญ ซื่อตรงดี แน่วแน่
ว่าง่าย อ่อนโยน หมดความยึดถือตัว
อนึ่ง จึงเป็นผู้สันโดษ เลี้ยงง่าย มีกิจธุระ
น้อย ดำเนินชีวิตเรียบง่าย มีอินทรีย์สงบ
มีปัญญาพาตัวรอด ไม่คะนองกายวาจา
ไม่พัวพันกับตระกูลทั้งหลาย
ไม่พึงประพฤตีสสิ่งเล็กน้อยอะไร ๆ ที่จะเป็น

เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยุง,
สุชีโน วา เขมิโน โหตุ
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตัตตา

เย เกจิ ปาณะภูตติ
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา,
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถุลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา
เย จะ ทูเร วัสะนติ อะวิทูเร,
ภูตา วา สัมมะเวสี วา
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพละ
นาติมัญญะละ กัตตะจิ นัง กิณฺณจิ,
พยาโรสะนา ปะฐีฆะสัณฺญา
นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเณยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข,
เอวัมปิ สัพพะภุเตสุ
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสิมัง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง,
อุทัง อะโธ จะ ติริยัญจะ
อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง.
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา
สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทฺโธ,
เอตัง สะติง อะธิญฺเฐยยะ
พริหมะเมตัง วิหารัง อิตะมาหุ.

เหตุให้ผู้รู้ดำหนิ (พึงแผ่เมตตาไปในสรรพ
สัตว์ทั้งปวงว่า ขอสรรพสัตว์ทั้งปวง จงเป็น
ผู้มีความสุขกาย สุขใจ ปราศจากภัยทั้งปวง แล้ว
เถิด

สัตว์มีชีวิตทั้งหลาย ทั้งที่เป็นผู้หวาดสะดุ้ง
(มีกิเลส) ทั้งที่มั่นคง (หมดกิเลส) บรรดา
ทั้งหมด ทั้งที่มีกายยาว ใหญ่ ปานกลาง
สั้น ละเอียด หรือหยาบ
ทั้งที่เคยเห็นหรือไม่เคยเห็น อยู่ไกลหรือ
ใกล้ ที่เกิดแล้ว หรือกำลังแสวงหาที่เกิด
สัตว์ทั้งปวงเหล่านั้น จงมีความสุขกาย
สุขใจ เถิด

บุคคลไม่พึงหลอกลวงกัน ไม่พึงดูหมิ่นใคร
ในที่ไหนๆ ไม่พึงปรารถนาทุกข์แก่กันและกัน
ด้วยการเบียดเบียน หรือด้วยใจมุ่งร้าย

มารดาอนอมบุตรคนเดียวของตนด้วยชีวิต
ฉันใดบุคคลจึงเจริญเมตตาจิตไม่มีประมาณ
ในสัตว์ทั้งปวง ฉันนั้น

บุคคลพึงเจริญเมตตาจิต อันไม่มีประมาณ
ไม่มีขอบเขต ไม่มีเวร ไม่มีศัตรู ในสัตว์โลก
ทั้งสิ้น ทั้งเบื้องบน เบื้องต่ำ และเบื้องขวาง

ผู้เจริญเมตตาจิตเช่นนี้ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง
หรือนอนอยู่ก็ตาม จะเป็นผู้ปราศจาก
ความท้อแท้เหน็ดเหนื่อย จะพึงตั้งสติไว้ให้
นานเท่าที่ต้องการ พระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ทิวัญญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
ทัสสะเนนะ สัมปันโน,
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตติ ฯ

ตรัสว่า การอยู่ด้วยเมตตาเช่นนี้ เป็นความ
ประพจน์ที่ประเสริฐ
บุคคลผู้แผ่เมตตาจิตนั้นจะไม่ล้าไปสู่
ความเห็นผิด เป็นผู้บริบูรณ์ด้วยศีล ถึง
พร้อมด้วยความเห็นชอบ เมื่อขจัดความ
ยินดีในกามทั้งหลายได้แล้ว ย่อมไม่กลับ
มาสู่ การเกิดในครรภ์อีกแน่นอน ฯ

ชั้นระประิตตะคาถา

(พุทธมนต์สำหรับป้องกันภัยจากอสรพิษ และสัตว์ร้ายอื่นๆ)

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับพวกงูตระกูล วิรูปักษ์
เมตตัง เอราปะเถหิ เม	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับพวกงูตระกูล เอราบถ
ฉัพพาปุตเตหิ เม เมตตัง	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับพวกงูตระกูล ฉัพพาบุตร
เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับพวกงูตระกูล กัณหาโคตะมะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับสัตว์ที่ไม่มีเท้า
เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับสัตว์ ๒ เท้า
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับสัตว์ ๔ เท้า
เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม	ข้าพเจ้าขอมีไมตรีจิตกับ สัตว์มีเท้ามาก
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	ขอสัตว์ที่ไม่มีเท้า อย่าได้เบียดเบียนข้าพเจ้า
มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก	ขอสัตว์ที่มี ๒ เท้า อย่าได้เบียดเบียนข้าพเจ้า
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ	ขอสัตว์ที่มี ๔ เท้า อย่าได้เบียดเบียนข้าพเจ้า
มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท	ขอสัตว์ที่มีเท้ามาก อย่าได้เบียดเบียนข้าพเจ้า

สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	ขอสรรพสัตว์และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย
สัพเพ ภุตา จะ เกวละลา	สัตว์ผู้เกิดแล้วทั้งหมดทั้งสิ้น
สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ	จงประสบแต่ความเจริญทั่วกัน
มา ภิญฺจิ ปาปะมาคะมา,	บาปทุกข์ร้อนอย่าได้มาถึงสัตว์ผู้ใด ผู้หนึ่งเลย
อัปปะมาโณ พุทฺโธ	พระพุทธเจ้า ทรงพระคุณหาประมาณมิได้
อัปปะมาโณ ฌัมโม	พระธรรม ทรงพระคุณหาประมาณมิได้
อัปปะมาโณ สังโฆ	พระสงฆ์ ทรงพระคุณหาประมาณมิได้
ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ	บรรดาสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย คือ งู แมงป่อง
อะหิ วิจฺฉิกา สะตะปะที	ตะขาบ แมงมุม ตั๊กแตน และหนู
อุณณานาภี สะระพู มุสิกา	เป็นสัตว์ที่ประมาณได้
กะตา เม รักษา กะตา เม ปะริตตา	ข้าพเจ้าได้ทำการรักษาตัวแล้ว ป้องกันตัวแล้ว
ปะฎิกกะมันฺตุ ภุตานิ	ขอสัตว์ทั้งหลายจงพากันหลีกเลี่ยงเสียเถิด
โสหัง นะโม ะกะวะโตะ	เพราะข้าพเจ้าได้ทำความนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า
นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ และพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๗ พระองค์ ฯ	

โมระปริตตั้ง

(พุทธมนต์สำหรับป้องกันภัยจากผู้คิดร้ายไม่ให้มาถึงตน)

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา	พระอาทิตย์เป็นดวงตาของโลก
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส	เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่มีรัศมีสีทอง สาดส่องปฐพีให้
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง	สว่างอยู่ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระอาทิตย์
ปะฐะวีปะภาสัง,	
ตะยัสสะ คุตตะ วิหะเรมุ ทิวะสัง	ดวงนั้นในวันนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับการ
	คุ้มครองจากท่านแล้ว พึงอยู่เป็นสุขตลอดวัน
เย พราหมณะ เวทะคุ สัพพะธัมเม	พราหมณ์ เหล่าใดถึงเวทในธรรมทั้งปวง
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ	ข้าพเจ้าขอนอบน้อมในท่านเหล่านั้น
	และคุ้มครองข้าพเจ้าด้วย
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา	ขอนอบน้อมแด่พระพุทธรเจ้าทั้งหลาย
	ขอนอบน้อมแด่พระโพธิญาณ
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา	ขอนอบน้อมแด่ท่านผู้หลุดพ้นแล้ว และ
	ขอนอบน้อมแด่วิมุตติธรรม
อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ	นกยูงโพธิสัตว์ครั้นสาธยายแล้ว
เอสะนา ฯ	จึงออกแสวงหาอาหาร ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา	พระอาทิตย์เป็นดวงตาของโลก
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส	เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่มีรัศมีสีทอง สาดส่องปฐพี
	ให้สว่างแล้วอัสดงไป
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง	ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระอาทิตย์ดวงนั้น
ปะฐะวีปะภาสัง,	
ตะยัสสะ คุตตะ วิหะเรมุ รัตติง	ในวันนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับการคุ้มครองจากท่านแล้วพึง
	อยู่เป็นสุขตลอดคืน
เย พราหมณะ เวทะคุ สัพพะธัมเม	พราหมณ์เหล่าใดถึงเวทในธรรมทั้งปวง
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ	ข้าพเจ้าขอนอบน้อมในท่านเหล่านั้น และคุ้มครองข้าพเจ้า
	ด้วย

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา	ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอนอบน้อมแด่พระโพธิญาณ
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา	ขอนอบน้อมแด่ท่านผู้หลุดพ้นแล้ว และขอนอบน้อมแด่วิมุตติธรรม
อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะ	นกยูงโพธิสัตว์ครั้นสาธยายแล้ว จึงนอนพักผ่อน ฉะนั้นแล
กัปปะยิตี ฯ	

วิญญะกะปะริตตัง

อตฺถิ โลเก สีละคุโณ	คุณธรรมคือศีล สัจจะ ชีวิตที่สะอาด
สัจจัง โสเจยยะนุททยา	(ความสุจริต) และความเอ็นดูอาทร
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ	ปรากฏอยู่จริงในโลก
สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง	เราขอทำสักกิริยาอันยิ่งด้วยสัจธรรมนั้น
อาวัชชิตวา ธัมมะพะลัง	เราครุ่นคิดถึงพละานุภาพแห่งพระสัจธรรม
सरित्वा पुप्फगे चिने	น้อมรำลึกถึงปางพระชินพุทธเจ้าในอดีตกาล
สัจจะพะละมะวัสสาเย	อาศัยพละานุภาพ แห่งสัจธรรมที่มีอยู่
สัจจะกิริยะมะกาสะหัง	ขอทำสักกิริยาว่า
สันติ ปักขา อะปัตตะนา	ปึกทั้งหลายของเรามีอยู่ แต่ยังไม่แข็งแรง
สันติ ปาทา อะวัญจะนา	พอที่จะบินได้ เค้าทั้งสองข้างของเราก็มีอยู่ แต่ยังไม่แข็งแรงพอที่จะเดินได้ พ่อแม่ก็พากันบินหนีไป
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา	
ชาตะเวททะ ปะฎีกะมะ	ออกไปเสียแล้ว พระเพลิงเอ๋ย ขอท่านจงดับเสียเถิด
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง	พร้อมกับที่เรากระทำสักกิริยา เปลวเพลิงที่ลุกโชน
มะหาปชชะลิโต ลิกขี	ใหญ่หลวงนัก ก็พลันดับไปเป็นพื้นที่

วัชเชสิ โสหะสะ กะรีสานิ

อุทะกัง ปัตวา ยะถา สิกขี

สัจจนะ เม สะโม นัตถิ

เอสา เม สัจจะปาระมิตี.

๑๖ กรีสะ เหมือนเปลวไฟตกถึงน้ำแล้วมอดดับไป

ฉะนั้น

สิ่งที่เสมอกับสังขารของเราไม่มี

นี่คือสัจจามีของเรา

อาฏานาฏิยะปริตตัง

(พุทธมนต์สำหรับป้องกันภัยจากอมนุษย์และภูตผีปีศาจ)

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ

จักขุมันตัสสะ สิริมะโต

สิขิสสะปิ นะมัตถุ

สัพพะภูตานุกัมปิโน

เวสสะภุสสะ นะมัตถุ

นหาคะกัสสะ ตะปัสสิโน

นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ

มาระเสนาปะมัททิโน

โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ

พราหมะณัสสะ วุสีมะโต

กัสสะปัสสะ นะมัตถุ

วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ

อังคิระสัสสะ นะมัตถุ

สักกะปุตตัสสะ สิริมะโต

โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ

สัพพะทุกขาปะนุทะนัง

เย จาปิ นิพพุตตา โลเก

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระวิปัสสิพุทธเจ้า

ผู้ทรงพระจักขุ ทรงพระสิริ

ขอนอบน้อมแด่พระสิขีพุทธเจ้า

ผู้อนุเคราะห์สัตว์ทั้งปวง

ขอนอบน้อมแด่พระเวสสภุพุทธเจ้า

ผู้ทรงชำระกิเลส ได้แล้ว มีพระตบะ

ขอนอบน้อมแด่พระกะกุสันธพุทธเจ้า

ผู้ทรงอย่ามีมารและเสนาแห่งมารได้

ขอนอบน้อมแด่พระโกนาคะมะนะพุทธเจ้า

ผู้ลอยบาป อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว

ขอนอบน้อมแด่พระกัสสปพุทธเจ้า

ผู้หลุดพ้นแล้วจากกิเลสทั้งปวง

ขอนอบน้อมแด่พระศากยบุตรพุทธเจ้า

ผู้ทรงพระฉัพพรรณรังสี ผู้ทรงสิริ

ผู้ทรงแสดงธรรม

อันเป็นเครื่องขจัดทุกข์ทั้งปวง

อนึ่ง พระพุทธเจ้าเหล่าใดผู้ดับแล้วในโลก

ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา
มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
ยัง นมะสสันติ โคตะมัง

วิชาจะระณะสัมปันนัง
มะหันทัง วีตะสาระทัง
วิชาจะระณะสัมปันนัง
พุทฺธัง วันทามะ โคตะมันติ
นะโม เม สัพพะพุทธานัง

อุปปันนानัง มะहेสินัง
ตณฺหังกะโร มะหาวิโร
เมธังกะโร มะหาเยโส
สละณฺงกะโร โลกะหิตโต
ทีปังกะโร ชุตติระโร
โกณทัญญู ชะนะปาโมกโข
มังคะโล ปุริสาสะโก
สุมะโน สุมะโน อีโร
เรวะโต ระติวัฑฒะโก
โสภิตो คุณะสัมปันโน
อะโนมะทสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปชโชโต
นาระโท วัระสาระถี
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร

ทรงเห็นแจ้งแล้วตามเป็นจริง
พระพุทเจ้าเหล่านั้น เป็นผู้ไม่ส่อเสียด
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ปราศจากความครั่นคร้าม
เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายนอบน้อม
พระโคตมพุทเจ้าผู้เป็นโคตมะโคตร
ผู้ทรงเกื้อกูลเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
ผู้ทรงถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤดี
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ไม่สะทกสะท้าน
ข้าพเจ้าทั้งหลายขอนมัสการพระโคตมพุทเจ้า
ผู้ทรงถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤดี
ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทเจ้า
ทั้งหลายทั้งปวง

ผู้แสวงหาคุณอันใหญ่ ซึ่งได้อุบัติแล้ว คือ
พระตณฺหังกร ผู้กล้าหาญ
พระเมธังกร ผู้มียศใหญ่
พระสละณฺงกร ผู้เกื้อกูลแก่โลก
พระทีปังกร ผู้ทรงไว้ซึ่งปัญญาอันรุ่งเรือง
พระโกณทัญญู ผู้เป็นประมุขแห่งหมู่ชน
พระมังคะโล ผู้เป็นผู้องอาจ
พระสุมะโน ผู้เป็นนักปราชญ์มีพระหทัยงดงาม
พระเรวะตะ ผู้เพิ่มพูนความยินดี
พระโสภิตะ ผู้สมบูรณ์ด้วยพระคุณ
พระอะโนมะทสสี ผู้สูงสุดอยู่ในหมู่ชน
พระปะทุมะ ผู้ทำโลกสว่าง
พระนาระทะ ผู้เป็นสารถีประเสริฐ
พระปะทุมุตตะระ ผู้เป็นที่พึ่งของหมู่สัตว์

สุเมธ อัมปะณูปุคคะโล
สุชาโต สัพพะโลกักโค
ปิยะทัสสี นระสาสะโม
อัทธะทัสสี การุณโก
ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท
สิทธิธโต อะสะโม โลเก
ติสโส จะ วะทะตัง วะโร
ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ
วิปัสสี จะ อะนูปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา
เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถะวาโห
โกนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริสัมปันโน
โคตะโม สักกะปุงคะโว ฯ
นัตถิ เม สະระณัง อัญญัง
พุทโธ เม สະระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สະระณัง อัญญัง
ธัมโม เม สະระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สະระณัง อัญญัง
สังโฆ เม สະระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

พระสุเมธ ผู้หาบุคคลเปรียบมิได้
พระสุชาตะ ผู้เลิศกว่าสัตว์โลกทั้งปวง
พระปิยะทัสสี ผู้ประเสริฐกว่าหมู่มน
พระอัทธะทัสสี ผู้มีพระกรุณา
พระธรรมทัสสี ผู้บรรเทาความมืด
พระสิทธิธตะ ผู้หาบุคคลเสมอมิได้ในโลก
พระติสสะ ผู้ประเสริฐกว่านักปราชญ์ทั้งหลาย
พระปุสสะ ผู้ประทานธรรมอันประเสริฐ
พระวิปัสสี ผู้หาที่เปรียบมิได้
พระสิขี ผู้เป็นศาสดาเกื้อกูลแก่สรรพสัตว์
พระเวสสภู ผู้ประทานความสุข
พระกะกุสันธะ ผู้ทำสัตว์ให้ออกจากกันดาร คือกิเลส
พระโกนาคะมะนะ ผู้หักเสียซึ่งข้าศึก คือกิเลส
พระกัสสปะ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ
พระโคตมะ ผู้ประเสริฐแห่งศากยราช ฯ
ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
พระพุทเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
ด้วยสัจวาจา
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน
ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
พระธรรมเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
ด้วยสัจวาจา
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน
ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
ด้วยสัจวาจา

โหดุ เต ชะยะมังคะลั ๑

ยังกิณฺจิ ระตะนัง โลเก

วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ

ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ

ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต

ยังกิณฺจิ ระตะนัง โลเก

วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ

ระตะนัง ัมมะสะมัง นัตถิ

ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต

ยังกิณฺจิ ระตะนัง โลเก

วิชชะติ วิวิธัง ปุณฺ

ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ

ตัสมา โสตถิ ภาวันตุ เต ๑

สัักกัตฺวา พุทธะระตะนัง

โอะสะถัง อุตตะมัง วะรัง

หิตัง เทวะมะนุสสานัง

พุทฺธะเตเชนะ โสตถินา

นัสสันตุปัททะวา สัพเพ

ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต

สัักกัตฺวา ัมมะระตะนัง

โอะสะถัง อุตตะมัง วะรัง

ปะริฬาหุปะสะมะนัง

ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน ๑

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย

บรรดามีในโลก

รัตนะนั้นนั้นเสมอด้วยพระพุทธเจ้าไม่มี

เพราะเหตุนี้ นั้น ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จง
มีแก่ท่าน

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย

บรรดามีในโลก

รัตนะนั้นนั้นเสมอด้วยพระธรรมไม่มี

เพราะเหตุนี้ นั้น ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จง
มีแก่ท่าน

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย

บรรดามีในโลก

รัตนะนั้นนั้นเสมอด้วยพระสงฆ์ไม่มี

เพราะเหตุนี้ นั้น ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จง
มีแก่ท่าน ๑

เพราะทำความเคารพพระพุทธรัตนะ

ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอด

เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ด้วยเดชแห่งพระพุทธเจ้า

ขออุปัททวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป

ขอให้ทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดย
ความสวัสดิ์

เพราะทำความเคารพพระธรรมรัตนะ

ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอด

สำหรับระงับความกระวนกระวาย

ธัมมะเตเชนะ โสตถิโน
นัสสันตูปัททวา สัพเพ
ภะยา วูปะสะเมนตุ เต

สัkkัถวา สังฆะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง
สังฆะเตเชนะ โสตถิโน
นัสสันตูปัททวา สัพเพ
โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

ด้วยเดชแห่งพระธรรม
ขออุปัททวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป
ขอภัยทั้งหลายของท่านจงสงบไป โดย
ความสวัสดิ
เพราะทำความเคารพพระสังฆรัตนะ
อันเป็นดังโอสถอันอุดมประเสริฐ
ควรแก่การบูชา ควรแก่การต้อนรับด้วยวัตถุ
ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์
ขออุปัททวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป
ขอโรคทั้งหลายของท่านจงสงบไป โดย
ความสวัสดิ ฯ

อังคฺลิมาละปะริตตัง

(พุทฺธมนต์สำหรับทำนํ้ามนต์ให้คลอดบุตรง่าย)

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย
ชาติยา ชาโต
นาภิขานามิ สัณฺญิจจะ ปาณัง
ชีวิตา โวโรเปตา ฯ
เตนะ สัจจะนะ โสตถิ เต
โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ดูก่อนน้องหญิง ตั้งแต่เวลาเราเกิดแล้ว
โดยอริยชาตินี้
จะแก่งปลงชีวิต
จากสัตว์ทั้งที่รู้เลยมหาได้
ด้วยสัจจวาจานี้ ขอความสวัสดิจึงมีแก่ท่าน
ขอความสวัสดิจึงมีแก่ครรภ์ของท่านเถิด ฯ

โพชฌังคะปริตตัง

(พุทธรณัตสำหรับสวดรักษาโรคภัยไข้เจ็บ)

โพชฌังโก สะติสังขาโต	โพชฌงค์ คือสติ
ธัมมานัง วิจะโย ตะธา	ธรรมวิจะยะ
วิริยัมปติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ	วิริยะ ปติ ปัสสัทธิ
ตะธาปะเร	และข้ออื่นอีกก็คือ
สมาธูปะกัชเโพชฌังคา	สมาธิ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์
สัตเตเต สัพพะทัสสินา	ธรรม ๗ ประการเหล่านี้ เป็นธรรมอันพระมุนีเจ้า
มุนินา สัมมะทักขาตา	ผู้ทรงเห็นแจ้งซึ่งธรรมทั้งปวงตรัสไว้ชอบแล้ว
ภาวิตา พะหุลีกะตา	อันบุคคลฝึกฝนแล้ว กระทำให้มากแล้ว
สังวัตตันติ อะภิญญายะ	ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้ยิ่ง
นิพพานายะ จะ โพธิยา	และเพื่อตรัสรู้ซึ่งพระนิพพาน
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ	ขอความสวัสดิ์จึงบังเกิดมีแก่ท่านทุกเมื่อ ฯ
เอกัสมิง สมะเย นาโถ	ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถพุทธเจ้า
โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง	ทอดพระเนตรพระโมคคัลลานะ และ
คิลานะ ทุกขิตะ ทิสฺวา	พระกัสสปะ อาพาธได้รับทุกขเวทนา
โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ	จึงทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา	ท่านทั้งสององค์ชื่นชมยินดีพระธรรมเทศนา
โรคา มุจจิงสุ ตังขะณ	แล้วหายจากโรคในทันที
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ	ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ฯ
เอกะทา ธัมมะราชาปี	ครั้งหนึ่ง พระพุทธเจ้าผู้เป็นพระธรรมราชา
เคลัญญูณนาภิปิโธ	ทรงพระประชวร
จุนทัตถะเรนนะ ตัญญูเวยะ	จึงรับสั่งให้พระจุนทะเถระแสดงโพชฌงค์

ภะณเปตวานะ สาทะรัง

สัมโมทิตฺวา จะ อาพาธา

ตัมहा วุฏฐาสี ฐานะโส

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา

ติณณันนัมปิ มะหะสิณัง

มัคคาหะตะกิเลสา วะ

ปัตตานุปัตติธัมมะตัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ถวายเป็นความเคารพ

พระองค์ทรงเข้มแข็งพระทัย

หายจากความประชวรนั้น โดยพลัน

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้

ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ฯ

เรื่องการอาพาธของพระพุทธเจ้าและของ

พระเถระทั้งหลาย ผู้แสวงหาคุณอันใหญ่

แม้ทั้ง ๓ องค์นั้น ถูกละได้แล้ว ดุจกิเลสที่ถูกอริยมรรค

กำจัดลงราบแล้ว

ถึงแล้วซึ่งความไม่เกิดเป็นธรรมดา

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้

ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ฯ

อะภะยะปะริตตัง

(พุทธรมณต์สำหรับป้องกันฝันร้าย แก่กลางร้ายให้เป็นดี)

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง

พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง

ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ

โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ล้างชั่วร้ายและอัปมงคลใด

เสียงนกที่ไม่ชอบใจ บาปเคราะห์

อันใด และความฝันร้ายที่น่าปรารถนา

ด้วยพุทธานุภาพ ขอความเลวร้ายเหล่านั้น จงพินาศไป

ล้างชั่วร้ายและอัปมงคลใด

เสียงนกที่ไม่ชอบใจ บาปเคราะห์

อันใด และความฝันร้ายที่น่าปรารถนา

ด้วยธรรมานุภาพ ขอความเลวร้ายเหล่านั้น จงพินาศไป ฯ

ล้างชั่วร้ายและอัปมงคลใด

เสียงนกที่ไม่ชอบใจ บาปเคราะห์

ปาปัคคะโห ทุสสุปิ้ง อะกันตัง
สังฆานุภาวณะ วินาสะเมนตุ ฯ

อันใด และความฝันร้ายที่ไม่น่าปรารถนา
ด้วยสังฆานุภาพ ขอความเลวร้ายเหล่านั้น จงพินาศไป ฯ

พระคาถาอุณฺหิสสะวิชะยะคาถา

(เพื่อต่ออายุยึดชะตา)

อັถถิ อุณฺหิสสะ วิชะโย

อัมโม โลเก อะนุตตะโร

สัพพะสัตตะหิตัตถายะ

ตัง ตวัง คัณหาหิ เทวะเต

ปะริวัชเช ราชะทณฺเฑ

อะมะนุสเสหิ ปาวะเก

พะยัคฆะ นาคะ วิเส ภูเต

อะกาละมะระณณะ วา

สัพพะสัมา มะระณา มุตโต

ฐะเปตวา กาละมาริตัง

ตัสเสวะ อานุกาเวนะ

โหตุ เทโว สุชี สะทา

สุทระสีลัง สะมาทายะ

อัมมัง สุจะริตัง จะเร

ตัสเสวะ อานุกาเวนะ

โหตุ เทโว สุชี สะทา

ลิกขิตัง จินติตัง ปุชัง

ธาระณัง วาจะนัง คะรุง

ปะเรสัง เทสะนัง สุตฺวา

ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ ฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตรตั้ง

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตรตั้ง ภาณามะ เส ฯ

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภาคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิลิปะตะเน มิคะทาเย ฯ
ตัตตระ โข ภาคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ ฯ

เทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุชัลลิกานุโยโค
หิโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัณฺหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะณานุโยโค ทุกโข อะนะ
ริโย อะนัตถะสัณฺหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขเว อุโธ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถกะเตนะ
อะภิสัมพุทธา จักขุกระระณี ญาณะกะระณี อุปะสสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สัง
วัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถกะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระระณี
ญาณะกะระณี อุปะสสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะมะวะ อะริโย อัญ्ञัคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิหัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา
สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถกะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกระระณี
ญาณะกะระณี อุปะสสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิหัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ชาตปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุก
ขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปะโยโค
ทุกโข ยัมปิฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญญาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิหัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะสมุทโธ อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพพะวิกา นันทิ
ราคะสะหะคะตา ตัตตะระ ตัตตราภินันทิ ฯ เสยยะถิหัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิหัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหาเย อะเสสะ
วิราคะนิโรธะ จาโค ปะณินิสัคโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิหัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

อะยะมะวะ อะริโย อัญ्ञัคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิหัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา
สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อิหัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุทะปาติ
ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิหัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเม
สุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิหัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ อัมเม
สุ จักขุ อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

อิหัง ทุกขะสมุทโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสมุทโธ อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสมุทโธ อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

อิหัง ทุกขะนิโรธो อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธो อะริยะสัจจัง สัจจิกัตัพพันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธो อะริยะสัจจัง สัจจิกะตันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

อิหัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อเนนุสสุเตสุ อัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ยาวะกัณเฑาะ เม ภิกขเว อิมะสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัณ्हัง ทวาหะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขเว อิมสุ จะตุสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัณ्हัง ทวาทะสาการัง ยะ
ถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณียา ปะ
ชาเย สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาติ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ
ปุนัพพะวัตติ ฯ

อิทมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคียา ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสีตัง
อะภินันทุ ฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ วิระ
ชัง วีตะมะลลัง ธัมมะจักขุ อุทะปาติ ยังภิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภูมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ เอตัมภะคะวะตา
พาราณะสียัง อัสสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อปปะฏิวัตติยัง สะมะเณ
นะ วา พราหมะณะนะ วา เทวะนะ วา มาเรนะ วา พรหมุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ

ภูมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

ดาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ ดาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตุลิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ ตุลิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ปะระนิมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ ปะระนิมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง
สัททัง สุตวา ฯ

(สวดต่อว่า พรหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ. แล้วลง

*** เอตัมภะคะวะตา พาราณะสียัง อัสสิปะตะเน ฯลฯ)

พรหมะปารีสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ พรหมะปารีสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

พรหมะบุโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุ ฯ พรหมะบุโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

มหาพรัหมมา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ มหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

ปะริตตภา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ ปะริตตภาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ อัปปะมาณาภาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ ปะริตตะสุภาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ อัปปะมาณะสุภาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุกะภิน္ณะกา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ สุกะภิน္ณะกาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

เวหัพพะลา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ เวหัพพะลาณัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะวิหา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะตฺปปา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ อะตฺปปานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺธสสา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ สุทฺธसानัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

สุทฺธสี เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ สุทฺธสีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมนุสสาเวสูง ฯ

*** เอตัมภะคะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติ
ตัง อัปปะภูตัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหะมะเนนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุณา วา เกนะ
จิ วา โลกัสมินติ ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพพุคคัจฉิ ฯ อะยฺญะ
ทะสะสะหฺสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฟาโร โอภาโส โลเก
ปาตุระโหสิ อะตักกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะละโข ภะคะวา อุทานัง อุทานสิ อัญญาสิ ะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ ะตะ โภ โกณ
ฑัญโญติ ฯ

อิติหิทัง आयัสมะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญญะเตววะ นามัง อะโหสีติ ฯ

พระอภิธรรม

พระอภิธรรมนี้ถือเป็นหลักธรรมชั้นสูงในพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ได้ ทรงแสดงโปรด
พุทธมารดาและเหล่าเทวดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพียงครั้งเดียวนิยม สวดในงานศพ มี ๗ คัมภีร์

พระสังคินี

(ว่าด้วยปรมัตถธรรมที่ถูกจัดรวมเป็นหมวดเป็นหมู่)

กุสะลา ฉัมมา,	สภาวะธรรมที่เป็นกุศล
อะกุสะลา ฉัมมา,	สภาวะธรรมที่เป็นอกุศล
อัปยากะตา ฉัมมา,	สภาวะธรรมที่เป็นอัปยาगत (กลาง)
กะตะเม ฉัมมา กุสะลา ฯ	สภาวะธรรมที่เป็นกุศล เป็นโนน
ยัสมิง สะมะเย,	ในสมัยใด
กามาวะจะรัง กุสะลัง จิตตัง	จิตที่เป็นกามาวจร ซึ่งเป็นกุศล
อุปปันนัง โหติ โสমনัสสะสะหะคะตัง	ประกอบไปด้วยโสมนัส
ญาณะสัมปะยุตตัง	สัมปะยุตด้วยญาณ
รูปารัมมะณัง วา	มีรูปเป็นอารมณ์
สัททารัมมะณัง วา	มีเสียงเป็นอารมณ์
คันธารัมมะณัง วา	มีกลิ่นเป็นอารมณ์
ระสารัมมะณัง วา	มีรสเป็นอารมณ์
โผฏฐัพพารัมมะณัง วา,	มีสิ่งที่มากระทบให้รู้เป็นอารมณ์
ฉัมมารัมมะณัง วา	มีธรรมเป็นอารมณ์
ยัง ยัง วา ปะนาร์พกะ,	หรือปรารภอารมณ์ใดๆ เกิดขึ้นในสมัยใด
ตัสมิง สะมะเย	ในสมัยนั้น
ผัสโส โหติ,	ผัสสะก็เกิดขึ้น
อะวิกเขโป โหติ,	ความฟุ้งซ่านก็เกิดขึ้น
เย วา ปะนะ ตัสมิง	หรือสภาวะธรรมเหล่านี้มีขึ้น
สะมะเย อัญญะปิ	ในสมัยนั้น

อัติถิ ปะภูจิจะสะมุปปันนา
อะรุปีโน ธิมมา,
อิเม ธิมมา กุสะลา ฯ

ซึ่งอาศัยกันและกันเกิดขึ้น
ซึ่งเป็นสภาวะธรรมที่ไม่มีรูป (นามธรรม)
สภาวะธรรมเหล่านี้ ชื่อว่าเป็นกุศล

พระวิภังค์

(ว่าด้วยปรมัตถธรรมที่แยกออกเป็นข้อๆ)

ปัญจักขันธา

ขันธ ๕ คือ

รูปักขันโธ

รูปขันธ

เวทนากขันโธ

เวทนาขันธ

สัญญาักขันโธ

สัญญาขันธ

สังขารักขันโธ

สังขารขันธ

วิญญานักขันโธ ฯ

วิญญานขันธ

ตัตถะ กะตะโม รูปักขันโธ

บรรดาขันธ ๕ นั้น รูปขันธ เป็นไฉน

ยังักิญจิ รูปัง

รูปอย่างใดอย่างหนึ่งคือ

อะตีตานาคะตะ ปัจจุปปันนัง

รูปที่เป็นอดีต รูปที่เป็นอนาคต รูปที่เป็น
ปัจจุบัน

อัชฌัตตัง วา,

รูปที่เป็นภายในตน

พะหิทธา วา,

รูปที่เป็นภายนอกตน

โอฬาริกัง วา

รูปหยาบ

สุขุมัง วา,

รูปละเอียด

หีนัง วา

รูปชั้นต่ำ

ปะณัตถัง วา,

รูปชั้นประณีต

ยัง ทูเร วา สันติเก วา,

รูปไกลหรือรูปใกล้

ตะเทกัซฌัง อะภิสัญญะหิตวา อะภิสังขิปิตวา,

ประมวลย่อเข้าเป็นกองเดียวกัน

อะยัง วุจจะติ รูปักขันโธ ฯ

นี้เรียกว่า รูปขันธ

พระธาตุกะลา

(ว่าด้วยธรรมะจัดระเบียบความสัมพันธ์ โดยถือธาตุเป็นหลัก)

สังกะโท อะสังกะโท	สภาวะธรรม ที่จัดว่าสังเคราะห์เข้ากันได้ และ สังเคราะห์เข้ากันไม่ได้ ได้แก่
สังกะหิเตนะ อะสังกะหิตัง	สภาวะธรรม ที่จัดว่าสังเคราะห์เข้ากันได้ กับ สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันไม่ได้
อะสังกะหิเตนะ สังกะหิตัง	สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันไม่ได้ กับ สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันได้
สังกะหิเตนะ สังกะหิตัง	สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันได้ กับ สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันได้
อะสังกะหิเตนะ อะสังกะหิตัง	สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันไม่ได้ กับ สภาวะธรรมที่สังเคราะห์เข้ากันไม่ได้
สัมปะโยโค วิปะโยโค	สภาวะธรรมที่จัดว่าประกอบเข้ากันได้ (และ) ที่ประกอบเข้ากันไม่ได้ ได้แก่
สัมปะยุตเตนะ วิปะยุตตัง	สภาวะธรรมที่จัดว่าประกอบเข้ากันได้ กับ สภาวะธรรมที่ประกอบเข้ากันไม่ได้
วิปะยุตเตนะ สัมปะยุตตัง	สภาวะธรรมที่จัดว่าประกอบเข้ากันไม่ได้ แต่ สังเคราะห์
อะสังกะหิตัง ฯ	เข้ากันไม่ได้ กับสภาวะธรรมที่ประกอบเข้ากัน ไม่ได้

พระปุคคะละบัญญัติ

(ว่าด้วยบัญญัติ ๖ อย่าง และแสดงรายละเอียดเฉพาะบัญญัติอันเกี่ยวกับบุคคล)

ฉะ ปัญญัตติโย	บัญญัติมี ๖ ประการคือ
ชั้นระปัญญัตติ	ชั้นบัญญัติ
อายะตะนะปัญญัตติ	อายตนะบัญญัติ
ธาตุปัญญัตติ	ธาตุบัญญัติ
สัจจะปัญญัตติ	สัจจะบัญญัติ
อินทริยะปัญญัตติ	อินทริยบัญญัติ
ปุกคะละปัญญัตติ ฯ	บุคคลบัญญัติ
กิตตาวะตา ปุกคะลันัง	สำหรับบุคคลทั้งหลาย
ปุกคะละปัญญัตติ ฯ	บุคคลบัญญัติ มีบุคคลเช่นไรบ้าง
สะมะยะวิมุตโต	บุคคลผู้หลุดพ้นทุกสมัย
อะสะมะยะวิมุตโต	บุคคลผู้มิได้หลุดพ้นทุกสมัย
กุปปะธัมโม,	บุคคลผู้มีธรรมอันกำเริบได้
อะกุปปะธัมโม,	บุคคลผู้มีธรรมอันไม่กำเริบได้
ปะริหานะธัมโม,	บุคคลผู้มีธรรมอันเสื่อมได้
อะปะริหานะธัมโม,	บุคคลผู้มีธรรมอันไม่เสื่อมได้
เจตะนาภัพโพ	บุคคลผู้เอาใจใส่ต่อธรรมที่ได้
อะนุรักขะนาภัพโพ	บุคคลผู้ตามรักษาซึ่งธรรมที่ได้
ปุกฺขชะโน	บุคคลผู้หนาแน่นด้วยกิเลส
โคตระภู	บุคคลผู้กำลังจะก้าวเป็นพระอริยเจ้า
ภะยุปะระโต	บุคคลผู้มีความกลัวเป็นเบื้องหน้า
อะภะยุปะระโต	บุคคลผู้ไม่มีความกลัวเป็นเบื้องหน้า
ภัพพาอะมะโน	บุคคลผู้มีสิ่งกั้นทางแห่งมรรคผล
อะภัพพาอะมะโน	บุคคลผู้ไม่มีสิ่งกั้นทางแห่งมรรคผล

นียะโต	บุคคลผู้มีคติแน่นอน
อะนียะโต	บุคคลผู้มีคติไม่แน่นอน
ปะฏิปันนะโก	บุคคลผู้ยังปฏิบัติอยู่
ผละภูริโต,	บุคคลผู้ตั้งอยู่ในพระอริยผลแล้ว
อะระหา,	บุคคลผู้สำเร็จเป็นพระอรหันต์
อะระหัตตายะ ปะฏิปันโน	บุคคลผู้ปฏิบัติเพื่อความเป็นพระอรหันต์

พระกะถาวัตถุ

(ว่าด้วยคำถาม-ตอบในหลักธรรม เพื่อเป็นหลักในการตัดสินพระปรมัตถธรรม)

ปุคคะโล อุปะลัพะตะ	มีคำถามว่า ท่านหยั่งรู้บุคคลทั้งชาย ทั้งผู้หญิงได้
สัจฉิกัตถะ ปะระมัตถะนาติ	โดยความหมายที่แท้จริง และความหมายชั้นสูงสุดใช่ไหม?
อามันตา ฯ	มีคำตอบแล้วว่าใช่
โย สัจฉิกัตถะ ปะระมัตถะ	มีคำถามว่า สภาวธรรมใด มีความหมายที่แท้จริง
ตะโต โส ปุคคะโล อุปะลัพะตะ	เพราะสภาวธรรมนั้น ท่านจึงหยั่งรู้บุคคลนั้นได้
สัจฉิกัตถะ ปะระมัตถะนาติ	โดยความหมายที่แท้จริง และความหมายชั้นสูงสุดใช่ไหม?
นะ เหวัง วัตตัพเพ ฯ	มีคำตอบว่า ไม่ควรกล่าวอย่างนั้น
อาชานาหิ นิคคะหัง,	ผู้ถามกล่าวต่อไปว่า ท่านจงรับเสียซึ่งความผิออันเกิดจากคำพูดที่ขัดแย้งกันเองของท่าน
หัญจิ ปุคคะโล อุปะลัพะตะ	เพราะหากท่านหยั่งรู้บุคคลได้ ดังนั้น

สัจฉิกัตถะ ประมัตถะนะ,

เตนะ วะตะ เร วัตตัพเพ

โย สัจฉิกัตถะ ประมัตถะโถ

ตะโต โส ปุคคะโล อูปะลััพพะติ

สัจฉิกัตถะ ประมัตถะนาติ ฯ

มิจฉา ฯ

โดยความหมายที่แท้จริง และโดยความหมาย
ชั้นสูงสุด

ท่านก็ควรกล่าวเฉพาะความหมายนั้นไปเลยสิ
ว่า

สภาวะธรรมใด มีความหมายที่แท้จริง มี
ความหมายชั้นสูงสุด

เพราะสภาวะธรรมนั้น ข้าพเจ้าจึงหยั่งรู้บุคคล
นั้นได้

โดยความหมายที่แท้จริง และโดยความหมาย
ชั้นสูงสุด ดังนี้

คำพูดของท่านนั้นผิด (ไม่ควรกันทั้งเบื้องต้น
และเบื้องปลาย)

พระยะมะกะ

(ว่าด้วยประมัตถธรรมคือ จิตและสิ่งที่อาศัยจิตเกิดคือเจตสิก)

เย เกจิ กุสะลา ัมมา

สัพเพ เต กุสะละมุลา

เย วา ปะนะ กุสะละมุลา

สัพเพ เต ัมมา กุสะลา

เย เกจิ กุสะลา ัมมา

สัพเพ เต กุสะละมุเลนะ เอกะมุลา

เย วา ปะนะ กุสะละมุเลนะ เอกะมุลา

สัพเพ เต ัมมา กุสะลา

สภาวะธรรมเหล่าใดเหล่าหนึ่งที่เป็นกุศล

สภาวะธรรมเหล่านั้นทั้งหมด เป็นกุศลมูล

สภาวะธรรมเหล่าใด เป็นกุศลมูล

สภาวะธรรมเหล่านั้นทั้งหมด เป็นกุศล

สภาวะธรรมเหล่าใดเหล่าหนึ่งที่เป็นกุศล

สภาวะธรรมเหล่านั้นทั้งหมด มีมูลอย่างเดียวกันกับ
กุศลมูล

สภาวะธรรมเหล่าใด มีมูลอย่างเดียวกันกับกุศลมูล

สภาวะธรรมเหล่านั้นทั้งหมด เป็นกุศล

พระมหาปัญญาฐาน

(ว่าด้วยสิ่งที่เป็นปัจจัย เกื้อกูลสนับสนุนกันและกัน ๒๔ อย่าง)

เหตุปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นเหตุ
อารมณ์มะณะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยเป็นอารมณ์
อะธิปะติปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยเป็นใหญ่
อะนันทะระปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความติดต่อกันไม่มีระหว่าง
สะมะนันทะระปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความติดต่อกันไม่มีระหว่าง
สะหะชาตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเกิดพร้อมกัน
อัญญะมัญญะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นปัจจัยแก่กันและกัน
นิสสะยะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยเป็นที่อาศัย
อุปะนิสสะยะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยเป็นที่อาศัยอย่างยิ่ง
ปุเรชาตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเกิดก่อน
ปัจฉาชาตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเกิดทีหลัง
อาเสวะนะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเสพบ่อยๆ
กัมมะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยกรรม
วิปากะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยวิบาก
อาหาระปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยเป็นอาหาร
อินทริยะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นอินทรี
ฌานะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นฌาน
มัคคะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นมรรค
สัมปะยุตตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความประกอบ
วิปะยุตตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความไม่ประกอบ
อัติปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นภาวะที่มีอยู่
นัตติปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความเป็นภาวะที่ไม่มีอยู่
วิคะตะปัจจัยโย	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความปราศจากไป
อะวิคะตะปัจจัยโย ฯ	สภาวะธรรมที่เป็นปัจจัยโดยความไม่ปราศจากไป

บังสุกุลตาย

(ใช้ชักบังสุกุลงานศพ)

อะนิจจา วัตะเต สักขาร่า
อุปปาทะวะยะธัมมิโน,
อุปปชิตวา นิรุชฌันติ
เตสัง วูปะสะโม สุโข ฯ
สัพเพ สัตตา
มะรันติ จะ
มะริงสุ จะ มะริสสะเร
ตะเถวาหัง มะริสสามิ
นัตถิ เม เอตถะ สังสะโย

สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ
มีอันเกิดขึ้นและมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
บังเกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป
การเข้าไปประจักษ์สังขารเหล่านั้นเสีย ได้ย่อมเป็นความสุข
สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
ที่กำลังตายอยู่ก็ดี
ที่ตายไปแล้วก็ดี ที่จะตายต่อไปอีกก็ดี
แม้ตัวอย่างเราก็จะต้องตายอย่างนั้นเหมือนกันนั่นแล
ความสงสัยในเรื่องความตายนี้ ย่อมไม่มีแก่เราเลย

บังสุกุลเป็น

(ใช้ชักบังสุกุลงานทำบุญสะเดาะเคราะห์ต่ออายุและทำบุญอุทิศ)

อะจิรัง วัตะยัง กาโย
ปะฐะวัง อะธิเสสสะติ
จุทโธ อะเปตะวิญญานโณ
นิรัตถังวะ กะลิงคะรัง ฯ

ไม่นานหนอ ร่างกายนี้
จักนอนทับซึ่งแผ่นดิน
ครั้นปราศจากวิญญาณอันเขาทิ้งเสียแล้ว
ย่อมเป็นประดุจดั่งว่าท่อนไม้และท่อนฟืนหา
ประโยชน์มิได้ ดังนี้แล

พุทธชัยมงคลคาถา

พาหุง สะหัสสมะภินิมิตตสาธุธัตถัง
ครีเมขลลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาภิรมมะเวธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะเวธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะทิตฺตะภูตัง
ทาวคคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณฺณตัง
เมตตัมพุเสกะเวธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทธารุณฺณตัง
ธาวันติโยชนะปะลังกุลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัตวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิณฺญาเยะ พุทฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ

พระจอมมุนี ทรงใช้วิธีธรรมมีทาน
บารมีเป็นต้น พิชิตพญามารผู้เณรมิต
แขนมากตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ ชี้อ้าง
ครีเมขลละ พร้อมด้วยเสนาที่ส่งเสียง
โห่ร้องกึกก้อง ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีได้ทรงใช้ขันตีวิธีที่ทรงฝึกมาดี
พิชิตอาฬวกยักษ์ ผู้กระด้าง ปราศจาก
ความอดทน ดุร้าย ที่มาสู้รบกับพระองค์
อย่างทรหดยิ่งกว่ามารทั้งปวงตลอดราตรี
ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมี
แก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงใช้วิธีรตนํ้า คือ เมตตา
พิชิตพญาช้างชื่อ นาฬาคีรี ที่กำลังตกมัน
ดุร้ายยิ่งนัก ประดุจไฟป่า จักรอาวุธและ
สายฟ้า ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนี ทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจ
พิชิตโจรจอมองคุลิมาล ซึ่งดุร้ายเงี้ยวดาบ
วิ่งไล่ตามพระองค์เป็นระยะทาง ๓ โยชน์
ให้ราบคาบ ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนี ทรงใช้วิธีสงบพระทัย
พิชิตนางจิณฺจมาณวิกา ผู้ที่เอาไม่กลมๆ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาตะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะตออันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันทโปปนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรหมัง วิสุทฺธิชุตติมัทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปฺปทะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

มาผูกทอ้ง ทำอาการประหนึ่งว่ามีครรภ์
ใส่ร้ายพระพุทธเจ้าท่ามกลางฝูงชน
ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมี
แก่ท่าน

พระจอมมุนีผู้สว่างด้วยแสงแห่งปัญญา
ทรงพิชิตสัจจนิกครนธ์ ผู้มีนิสัยตลบตะแลง
เป็นนักโต้ว่าที่ชั้นยอด แต่ขาดสัจจะ เป็น
คนมีดบอดยิ่งนัก ตั้งใจมาโต้ว่าทะหักล้าง
พระพุทธองค์ ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนี ทรงมีพุทธปัญญาให้พระโมคคัล-
ลานะ พุทธบุตรใช้ฤทธิ์แสดงฤทธิ์ที่เหนือกว่า
ปราบพญานาค ชื่อนันทโปปนันทะ ผู้มีความ
รู้ผิด มีฤทธิ์มาก ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนี ทรงได้ชัยชนะเหนือท้าว
พกาพรหม ผู้รัดรังทิฏฐิ คือความเห็นผิด
ว่าตนบริสุทธิ์ มีฤทธิ์รุ่งโรจน์ ด้วยวิธีวาง
พระโอสถ คือเทศนาญาณ ด้วยเดชแห่ง
ชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

นรชนใดไม่เกียจคร้าน สวดพุทธชัยมงคล
คาถา ทั้ง ๘ ประการนี้เป็นประจำ
ทุกๆ วัน นรชนนั้นจะพึงสละเสียได้ ซึ่ง
เป็นอเนก พึงบรรลุถึงพระนิพพานอัน
เป็นสุข

ชะยะปริตร (มหากาฯ)

มะหาการุณโก นาโถ
หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตวา ปาละมี สัพพา
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล
สักยานัง นันทิวัทตะนัง
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ
ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก
สีเส ปะฐะวีโปกชะเร
อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง
อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง
สุปะภาตัง สุหุณฺณุตัง,
สุกะโณ สุมุหุตโต จะ
สุยิณฺฐัง พริหัมมะจาริสุ,
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง,
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะณินิ เต ปะทักขิณา,
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

พระโลกนาถพุทธเจ้าผู้ทรงพระมหากรุณาธิคุณ
ทรงบำเพ็ญพระบารมีครบถ้วน เพื่อประโยชน์แก่
สรรพสัตว์ทรงบรรลुพระสัมโพธิญาณ อันยอดเยี่ยม
ด้วยสัจจวาจานี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน
ขอท่านจงมีชัยชนะในชัยมงคลพิธี เหมือนพระจอม
มุณีพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นที่เคารพ
ยินดีของเหล่าพระประยูรญาติศากยะ ทรงชนะมารที่
โค่นต้นไม้โพธิ์นั้น
(ขอให้ท่านบรรลुถึงความเป็นเลิศ เบิกบานใจ)
เหมือนพระจอมมุณีพุทธเจ้า ทรงบรรลุธรรมอัน
ประเสริฐ เบิกบานพระทัยเหนือบัลลังก์แห่งชัยชนะ
ณ ภาควัฒนปฐพีเป็นที่ตรัสรู้แห่งพระพุทธเจ้าทุก
พระองค์นั้น
(วันเวลาใดก็ตามที่เราประพาสดีด้วย กาย วาจา และ
ใจ วันเวลานั้น) เป็นฤกษ์ดี มงคลดี
ยามรุ่งดี ยามตื่นดี ขณะดี ครุดี
ท่านที่ถวายเป็นอุปัชฌาย์ผู้ประพาสดีพรหมจรรย์ ก็
เป็นท่านที่ถวายเป็นอุปัชฌาย์ดีแล้ว
กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม และความตั้งใจ
(ที่ทำให้ในวันเวลานั้น) ล้วนเป็นสิ่งที่ดี
ซึ่งเมื่อทำสิ่งที่ดีแล้ว
ย่อมได้รับแต่ผลดี

เทเวศายะอุโยชนะคาถา

(พุทธมนต์สำหรับส่งเทเวศากลับเทวสถาน)

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา	ขอสัตว์ทั้งหลายแม้ทั้งปวงที่มีทุกข์ จงหายทุกข์
ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา	ที่มีภัย จงหายภัย ที่มีโรค จงหายโรค
โสกะปปัตตา จะ นิสโสกา	ทุกถ้วนั่ว
โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน,	
เอตตาวะตา จะ อัมहेหิ	ขอเหล่าเทวดาทั้งปวง จงอนุโมทนาบุญที่
สัมภะตัง ปุญญะสัมปะกัง	พวกข้าพเจ้าร่วมกันสร้าง
สัพเพ เทวานุโมทนต์,	
สัพพะสัมปัตติสัทธา	เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง
ทานัง ทะทนต์ สัทธายะ	ขอเหล่าเทวดามีศรัทธาให้ทาน รักษาศีล
สีลัง รักขันตุ สัพพะทา	ยินดีในภาวนา ตลอดกาลทุกเมื่อ
ภาวนาภีระตา โหนตุ	ขอเหล่าเทวดาที่มาชุมนุม
คัจฉันตุ เทเวศาคะตา ฯ	จงกลับไปเถิด
สัพเพ พุทธา พระลัปปัตตา	ข้าพเจ้าขอผู้กมนต์คุ้มครองรักษาโดย
ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง	ประการทั้งปวง ด้วยเดชแห่งกำลังของ
อะระหังตานัญจะ เตชะนะ	พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ผู้ทรงพระกำลัง
รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ	ด้วยเดชแห่งกำลังของพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้ง
	หลาย และด้วยเดชแห่งกำลังของพระอรหันต์
	ทั้งหลาย

คาถามงคลจักรวาลใหญ่

สิริอิติมะติเตโฆชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะ
สมัตถัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาวณะ

ด้วยอานุภาพ แห่งลักษณะมหาบุรุษ ๓๒ ประการ ของพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงพระบุญญาธิการอันกำหนดมิได้ ด้วยพระฤทธิ์อันใหญ่ และพระคุณอันใหญ่ อันสำเร็จด้วยพระสิริ พระปัญญาเป็นเครื่องตั้งมั่น พระปัญญาเป็นเครื่องรู้ พระเดชและพระชัยผู้สามารถห้ามเสียซึ่งสรรพอันตราย

อะสีตยานุพยุชนานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งอนุพยุชนะ ๘๐ ประการ
อัมมจตุตตะระสະตมะมังคะลานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งมงคล ๑๐๘ ประการ
ฉัพพัชฌณะรังสียานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระรัศมีมีพรรณ ๖ ประการ
เกตุมาลानุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระเกตุมาลา
ทะสะปะระมิตานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระบารมี ๑๐ ประการ
ทะสะอุปะปะระมิตานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระอุปะบารมี ๑๐ ประการ
ทะสะปะระมัตตะปะระมิตานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระปรมัตถบารมี ๑๐ ประการ
สีละสะมาธิปัญญานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งศีล สมาธิ ปัญญา
พุทธานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธรัตตะ
ธัมมานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมรัตตะ
สังฆานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆรัตตะ
เตชานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระเดช
อิทธานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระฤทธิ์
พะลानุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระกำลัง
ญะยยะธัมมานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระญะยยะธรรม
จะตุราสีติสะหัสสะธัมมิกขันธานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมขันธ ๘ หมื่น ๔ พัน
นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งโลกุตตรธรรม ๙ ประการ
อัมมัจฉิกะมัคคานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งอริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ
อัมมัสสะมาปัตติยานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระสมาบัติ ๘ ประการ
ฉะพะภิกขุญานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระอภิกขุ ๖ ประการ
จะตุสัจจะญาณานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระญาณในอริยสัจ ๔
ทะสะพะละญาณานุภาวณะ	ด้วยอานุภาพแห่งพระทศพลญาณ

สัพพัญญุตญาณานุกาเวนนะ
เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุกาเวนนะ

สัพพะปะริตตานุกาเวนนะ
ระตะนัตตะยะสสะระณานุกาเวนนะ
ตฺยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททวะระ -
ทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ

สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ
สัพพะสังกัปปา ตฺยหัง สะมิขณันตุ
ทีฆายุกา ตฺยหัง โหตุ
สะตะวัสสะชีเวนนะ สะมังคิโก
โหตุ สัพพะทา
อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิตะฬา -
มะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา

สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุกาเวนนะ
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุกาเวนนะ
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง

ด้วยอานุภาพแห่งพระสัพพัญญุตญาณ
ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตา พระกรุณา พระมุทิตา
พระอุเบกขา
ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตรทั้งปวง
ด้วยอานุภาพแห่งการระลึกถึงพระรัตนตรัย
ขอโรค ความเศร้าโศก ความอุปัทว -
ความทุกข์กาย ความทุกข์ใจ และความคับแค้นใจ ทั้ง
ปวงของท่าน จงสิ้นสูญไป
แม้เหล่าอันตรายทั้งปวง จงสิ้นสูญไป
ขอความดำริทั้งหลายของท่านจงสำเร็จด้วยดี
ขอความเป็นผู้มีอายุยืนจงมีแก่ท่าน
ขอท่านจงมีความเพียบพร้อม
ด้วยชีวิตอยู่ ๑๐๐ ปี ตลอดกาล
ขอทวยเทพทั้งหลาย ผู้คุ้มครองสถิตอยู่ใน
อากาศและบรรพต ไพรสมณฆ์ ภูมิสถาน แม่น้ำคงคา
และมหาสมุทร
จงตามรักษาท่านทั้งหลายทุกเมื่อเถิด ฯ
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธานุภาพทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน

รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาวนะ
สทา โสตถี ภาวันตุ เต
นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปาปคคะหะนิวาระณา,
ปะริตตัสสานุภาวนะ
หันตวา เตสัง อุปัททะเว,

นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปาปคคะหะนิวาระณา,
ปะริตตัสสานุภาวนะ
หันตวา เตสัง อุปัททะเว,

นักขัตตะยักขะภูตานัง
ปาปคคะหะนิวาระณา,
ปะริตตัสสานุภาวนะ
หันตวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย
จากพวกนักษัตรและยักษ์ และภูตได้มีแล้ว
ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตร จงกำจัด
เสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย ของพวกนักษัตร และยักษ์
และภูตเหล่านั้น

ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย
จากพวกนักษัตรและยักษ์ และภูตได้มีแล้ว
ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตร จงกำจัด
เสียซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย จากพวกนักษัตร และยักษ์
และภูตเหล่านั้น

ความป้องกัน บาปเคราะห์ทั้งหลาย
จากพวกนักษัตรและยักษ์ และภูตได้มีแล้ว
ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตร จงกำจัดเสีย
ซึ่งอุปัทวะทั้งหลาย จากพวกนักษัตร และยักษ์ และ
ภูตเหล่านั้น

คาถามงคลจักรวาลน้อย

สัพพะพุทธานุภาวนะ
สัพพะธัมมานุภาวนะ
สัพพะสังฆานุภาวนะ
พุทธรัตตะนัง ธัมมะระตะนัง
สังฆะระตะนัง
ติณณัง ระตะนानัง อานุภาวนะ

ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย คือ
พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ

จะตุราสี่ตีสหัสสะ-

ธัมมกัณฑ์ธานุภาวณะ

ปิฎกัตตะยานุภาวณะ

ชินะสาวะกานุภาวณะ

สัพเพ เต โรคา

สัพเพ เต ภะยา

สัพเพ เต อันตะรายา

สัพเพ เต อุปัทธะวา

สัพเพ เต ทุนนิมิตตา

สัพเพ เต อะวะมังคะลา

วินัสสันตุ

อายุวัทธะโก

ธะนะวัทธะโก สิริวัทธะโก

ยะสะวัทธะโก พะละวัทธะโก

วัณณะวัทธะโก

สุขะวัทธะโก โหตุ สัพพะทา ฯ

ทุกขะโรคะภะยา เวรา

โสกา สัตตจุปัทธะวา

อะเนกา อันตะรายาปี

วินัสสันตุ จะ เตชะสา

ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง

โสทธิ ภาคะยัง สุขัง พะลัง

สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ

โกคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา

สะตะวัสสา จะ อายุ จะ

ชีวะสิทธิ ะวันตุ เต ฯ

ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมชั้นนี้ แปรหมั่น

สี่พัน

ด้วยอานุภาพแห่งพระไตรปิฎก

ด้วยอานุภาพแห่งพระสาวกของพระชินเจ้า

สรรพโรคทั้งหลายของท่าน

สรรพภัยทั้งหลายของท่าน

สรรพอันตรายทั้งหลายของท่าน

สรรพอุปัทวะทั้งหลายของท่าน

สรรพพนมิตร้ายทั้งหลายของท่าน

สรรพอวมงคลทั้งหลายของท่าน

จงพินาศไป

ความเจริญอายุ

ความเจริญทรัพย์ ความเจริญสิริ

ความเจริญยศ ความเจริญกำลัง

ความเจริญวรรณะ

ความเจริญสุข จงมี (แก่ท่าน) ตลอดกาลทุกเมื่อเถิด

ความทุกข์ ความมีโรคภัย เวร ความเศร้าโศก

ศัตรู และอุปัทวะทั้งหลาย

ทั้งอันตรายทั้งหลายเป็นจำนวนมาก

จงพินาศไปด้วยเดช (แห่งพระรัตนตรัยนั้น)

ความสำเร็จ ชัยชนะ ทรัพย์ ลาภ

ความสวัสดิ์ ความมีโชค ความสุข พละกำลัง

สิริ อายุ วรรณะ โภคสมบัติ

ความเจริญ ความมียศ

การมีอายุยืนร้อยปี และความสำเร็จใน

การดำรงชีวิตจงมีแก่ท่าน ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาวนะ
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รั
กขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาวนะ
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาวนะ
สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ
ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง ขอความ
สวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

กรวดน้ำตอนเย็น

อุทติสนาธิฏฐานะคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง อุทติสนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส ฯ
เชิญเถิด เราทั้งหลาย จงสวดคาถาอุทติสและอธิษฐานเถิด ฯ

(รับ) อิมินา ปุญญะกัมเมนะ
อุปัชฌายา ครูตตะรา
อาจะริยุปะการา จะ
มาตาปิตา จะ ญาตะกา (ปิยา มะมัง)
สุริโย จันทิมา ราชา
คุณเวันตา นะราปี จะ
พรหมะมารา จะ อินทา จะ
โลกะปาตา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ

ด้วยบุญนี้ อุทิศให้
อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ
และอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน
ทั้งพ่อแม่ และปวงญาติ
สุรจันทร และราชา
ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ
พรหม มาร และอินทราช
ทั้งทวยเทพ และโลกบาล
ยมราช มนุษย์มิตร

มัจฉัตตา เวริกาปิ จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ
ปัญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวัง เทนตุ
จิปปัง ปาเปละ โว มะตัง ฯ
อิมินา ปัญญะกัมเมนะ
อิมินา อุททิเสนะ จะ
จิปปาหัง สุละเภ เจวะ
ตณฺหุปาทานะฉะเณนัง
เย สันตานิ หินา ธัมมา
ยาระ นิพพานะโต มะมัง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ
ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
อุชฺจิตตัง สะติปัญญา
สัลเลโข วิริยัมหิโน

มารา ละกันตุ โนกาสัง
กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทฺธาติปะวะโร นาโถ
ธัมโม นาโถ ะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตะมานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละกันตุ มา ฯ
(ทะสะปัญญานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละกันตุ มา)

ผู้เป็นกลาง ผู้จงผลาญ
ขอให้เป็สุขสานต์ ทุกทัวหน้า อย่าทุกข์ท
บุญผอง ที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล
ให้สุข สามอย่างล้น
ให้ลถึง นิพพานพลัน
ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ
แลอุทิศ ให้ปวงสัตว์
เราพลันได้ ซึ่งการตัด
ตัวตณฺหา อุปาทาน
สิ่งชั่ว ในดวงใจ
กว่าเราจะ ถึงนิพพาน
มลายสิ้น จากสันดาน
ทุกๆ ภพ ที่เราเกิด
มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญา อันประเสริฐ
พร้อมทั้ง ความเพียรเลิศ เป็นเครื่องชูค
กิเลสหาย
โอกาส อย่าพึงมี แก่หมู่มาร ลินทั้งหลาย
เป็นช่อง ประทุษร้าย ทำลายล้าง ความเพียรจม
พระพุทฺธผู้บวรนาถ
พระธรรมที่พึงอันอุดม
พระปัจเจกะพุทฺธสม ท
บพระสงฆ์ ที่พึงผยอง
ด้วยอานุภาพนั้น
ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง
ด้วยเดชะบุญ ทั้งสิบป้อง
อย่าเปิดโอกาส แก่มารเทอญ ฯ

เจริญเมตตาพรหมวิหาร ๔

(นำ) หันทะ มะยัง เมตตาผะระณัง กะโรมะ เส

อะหัง สุขิโต โหมิ

อะหัง นิททุกโข โหมิ

อะหัง อะเวโร โหมิ

อะหัง อภัยปชฌ โหมิ

อะหัง อะนีโฆ โหมิ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ ฯ

สัพเพ สัตตา สุขिता โหนตุ

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ

สัพเพ สัตตา อภัยปชฌา โหนตุ

สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุจันตุ

สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต

มาวิคัจฉันตุ

สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา

กัมมะทายาทา

กัมมะโยนิ

กัมมะพันธุ

กัมมะปะฏิสะระณา

ยังกัมมัง กะริสสันติ

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา

ตัสสะ ทายาทา ภาวิสสันติ ฯ

ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุข

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากความทุกข์

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากเวร

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากความลำบาก

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากอุปสรรค

ขอให้ข้าพเจ้าจงรักษาตนให้มีความสุข

ตลอดกาลนานเทอญ

สัตว์ทั้งปวงจงเป็นสุขเกิด

สัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีเวรต่อกันเกิด

สัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีเบียดเบียนเกิด

สัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีทุกข์เกิด

สัตว์ทั้งปวงจงรักษาตนให้มีความสุขเกิด

สัตว์ทั้งปวงจงพ้นจากทุกข์ทั้งปวงเกิด

สัตว์ทั้งปวงจงอย่าไปปราศจากสมบัติ

อันตนได้แล้วเกิด

สัตว์ทั้งปวงมีกรรมเป็นของของตน

มีกรรมเป็นผู้ให้ผล

มีกรรมเป็นแดนเกิด

มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์

มีกรรมเป็นที่พึงอาศัย

จักกระทำความอื่นใด

เป็นบุญหรือเป็นบาป

จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้นสืบไป ฯ

กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศล จากการเจริญภาวนาพระพุทธรูปนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดโหสิกรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้าขอโหสิกรรม กรรมใดที่ทำไว้แก่ผู้ใดในชาติใดๆ ก็ตาม ขอให้เจ้ากรรมนายเวรโปรดโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อไปเลย แม้แต่กรรมใดที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขอโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อไป ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้า ครอบครัว บุตรหลาน ตลอดจนวงศาคณาญาติ และผู้มีอุปการะคุณของข้าพเจ้า มีความสุข ความเจริญ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และ สิ่งที่ชอบด้วยเทอญ ฯ

ให้ทานก่อนกิน ถือศีลก่อนไป ทำใจก่อนนอน

(๓ จบ)